

3. Obliczenie oszczędności zasadniczej obciążającej przedsiębiorstwo powinno być dokonywane według następującego wzoru:

$$X = \frac{S}{K} \left[\frac{9,1 - (1 - K) \cdot 100}{100} \right]$$

przy czym: X = wysokość procentu obciążającego przedsiębiorstwo,

K = współczynnik poziomu cen w granicach od 0,909 do 1.

S = 100.

Uwaga: O ile „K” jest równe lub mniejsze od 0,909 — oszczędność zasadnicza obciąża jedynie inwestora.

§ 10. Wykonawca ponosi odpowiedzialność za wypełnienie zadań oszczędnościowych zgodnie z §§ 4 i 5 ust. 1 i 3 także w stosunku do robót powierzonych podwykonawcy.

§ 11. 1. Zadania oszczędnościowe etapu wykonawstwa obowiązują w odniesieniu do robót wykonywanych od dnia 1 stycznia 1951 r.

2. Jeżeli w chwili ogłoszenia niniejszego zarządzenia umowa nie została jeszcze całkowicie wykonana, potrącenie procentu zadania oszczędnościowego w części obowiązującej przedsiębiorstwo nastąpi począwszy od pierwszego rachunku wystawionego przez przedsiębiorstwo po dniu ogłoszenia zarządzenia. Z rachunku tego potrącić należy również całość kwoty wynikającej z zadania oszczędnościowego, obciążającego przedsiębiorstwo a przypadającego na zakres robót wykonanych po dniu 1 stycznia 1951 r.

3. W stosunku do umów wykonanych całkowicie przed dniem wejścia w życie tego zarządzenia przy nie zrealizowanych zadaniach oszczędnościowych obowiązujących wykonawcę — odpowiednie kwoty oszczędności powinny być rozliczone i odprowadzone do banku finansującego inwestycje przez strony w terminie dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. S. Jędrzychowski

327

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 1951 r.

w sprawie kredytowania akcji likwidacji odłogów i ugorów.

Ustala się następujące zasady i warunki kredytowania akcji likwidacji odłogów i ugorów w czasie wiosennej akcji siewnej 1951 r.:

1. Z kredytów przewidzianych na zagospodarowanie odłogów i ugorów wiosną 1951 r. korzystać mogą:

a) spółdzielnie produkcyjne w przypadku, jeśli prezydium wojewódzkiej rady narodowej (wydział rolnictwa i leśnictwa — oddział państwowych ośrodków maszynowych i spółdzielni produkcyjnych) nie dysponuje odpowiednio wysoką pulą kredytów inwestycyjnych na likwidację odłogów,

b) zespoły uprawowe,

c) indywidualni mało- i średniorolni chłopci.

2. Kredyt może być zużyty na:

a) orkę i uprawę odłogów i ugorów,

b) zakup nawozów sztucznych,

c) zakup ziarna siewnego.

3. Kredyt może być udzielony w wysokości do:

a) zł 360.— na zagospodarowanie 1 ha odłogów,

b) zł 240.— na zagospodarowanie 1 ha ugorów.

4. Kredyt będzie udzielany na okres 19 miesięcy.

5. Decyzja przydzielania spółdzielniom produkcyjnym kredytów z terminem 19-miesięcznym należy do prezydium wojewódzkiej rady narodowej (wydział rolnictwa i leśnictwa — oddział państwowych ośrodków maszynowych i spółdzielni produkcyjnych) po uprzednim uzgodnieniu z prezydium powiatowej rady narodowej (wydział rolnictwa i leśnictwa).

6. Oprocentowanie kredytu na zagospodarowanie odłogów i ugorów wynosić będzie 2% w stosunku rocznym dla spółdzielni produkcyjnych i zespołów uprawowych oraz 3% w stosunku rocznym dla mało- i średniorolnych chłopów.

7. Zespoły uprawowe, zorganizowane zgodnie z postanowieniami zarządzenia Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Ziemi Odzyskanych z dnia 16 października 1948 r. (Dz. Urz.

M. R. i R. R. Nr 27, poz. 114), oraz zespoły uprawowe, zorganizowane jako część składowa kół gromadzkich Związku Samopomocy Chłopskiej, zobowiązane są do przestrzegania następującego trybu postępowania przy korzystaniu z kredytu na zagospodarowanie odłogów i ugorów:

a) na zabezpieczenie kredytu składany będzie skrypt dłużny podpisany przez trzech upoważnionych członków zespołu,

b) wybór tych członków następuje na ogólnym zebraniu zespołu, z którego sporządza się protokół, zawierający: imiona i nazwiska oraz podpisy osób biorących udział w zebraniu — przystępujących do zespołu, upoważnienie wybranych trzech członków przez zespół do zaciągnięcia w imieniu zespołu kredytów i wykonania związanych z tym formalności, stwierdzenie, że wszyscy członkowie zespołu są zobowiązani do użycia kredytów zgodnie z przeznaczeniem oraz do terminowej ich spłaty,

c) ogólne zebranie odbywa się w obecności przedstawiciela prezydium gminnej rady narodowej, który stwierdza zgodność protokołu z przebiegiem zebrania oraz autentyczność podpisów na protokole, jak również w obecności przedstawiciela oddziału gminnego Związku Samopomocy Chłopskiej.

8. Na zabezpieczenie kredytu udzielonego zespołowi uprawowemu — Bank Rolny przyjmować będzie skrypty dłużne wystawione przez członków zespołu upoważnionych zgodnie z postanowieniami ust. 7 niniejszej instrukcji; do skryptu powinien być dołączony protokół, o którym mowa w ust. 7.

9. Sposób zaciągania kredytu na zagospodarowanie odłogów i ugorów przez pozostałych kredytobiorców wymienionych w ust. 1 niniejszej instrukcji odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami.

10. Prezydium gminnych rad narodowych są odpowiedzialne za celowe i najbardziej właściwe wykorzysta-

stanie kredytów zaciągniętych na akcję zagospodarowania odłogów i ugorów.

11. Oddziały Banku Rolnego oraz gminne kasy spółdzielcze zobowiązane są do bieżącego informowania prezydentów wojewódzkich, powiatowych i gminnych rad

narodowych o przebiegu akcji kredytowej.

12. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lutego 1951 r.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

328

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 marca 1951 r.

w sprawie ogłoszenia statutu Instytutu Reumatologicznego.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Reumatologicznego (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 120) ogła-

sza się w załączeniu statut Instytutu Reumatologicznego.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 marca 1951 r. (poz. 328).

STATUT INSTYTUTU REUMATOLOGICZNEGO.

§ 1. 1. Instytut Reumatologiczny, zwany w dalszych postanowieniach „Instytutem“, działa na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Reumatologicznego (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 120) oraz na podstawie niniejszego statutu.

2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa. Instytut może za zgodą Ministra Zdrowia posiadać oddziały terenowe oraz placówki pomocnicze (zakłady lecznicze i zapobiegawcze, pracownie itp.) także w innych miejscowościach.

3. Nadzór nad działalnością Instytutu sprawuje Minister Zdrowia.

§ 2. 1. Instytut planuje, organizuje i prowadzi badania naukowe w zakresie chorób reumatycznych oraz w zakresie ich zwalczania, a ponadto koordynuje prace innych placówek naukowych i społecznych zakładów służby zdrowia na tym odcinku.

2. Do zadań Instytutu należy w szczególności:

- 1) opracowywanie centralnego planu badań naukowych w zakresie chorób reumatycznych oraz w zakresie ich zwalczania;
- 2) nadzorowanie i koordynowanie prac naukowo-badawczych, związanych z działalnością Instytutu, a prowadzonych przez placówki naukowe podległe poszczególnym ministrom — w zakresie zleconym przez tych ministrów w porozumieniu z Ministrem Zdrowia;
- 3) badanie zagadnień biologicznych, klinicznych i społecznych chorób reumatycznych oraz metodologia tych badań;
- 4) opracowywanie oraz ocena naukowa metod rozpoznawania, leczenia i zapobiegania chorobom reumatycznym oraz zasad praktycznego stosowania tych metod przy realizacji aktualnych potrzeb służby zdrowia;
- 5) projektowanie nowych oraz ocena istniejących urządzeń dla potrzeb zakładów leczniczych w zakresie chorób reumatycznych;
- 6) opracowywanie na podstawie wyników badań naukowych zasad organizacji i wzajemnej współpracy zakładów leczniczych oraz metod pracy w tych zakładach;
- 7) współdziałanie w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych lekarzy i pomocniczego personelu lekarskiego zatrudnionego przy zwalczaniu chorób reumatycznych;

8) przygotowywanie kadr naukowych;

9) udzielanie pomocy metodologicznej organom Ministra Zdrowia, placówkom naukowo-badawczym oraz zakładom społecznym służby zdrowia w zakresie spraw będących przedmiotem działania Instytutu;

10) współdziałanie z instytucjami wydawniczymi w zakresie publikowania prowadzonych badań naukowych;

11) współpraca z krajowymi oraz zagranicznymi placówkami naukowo-badawczymi, instytucjami i organizacjami, których działalność obejmuje zagadnienia, wiążące się z zakresem działania Instytutu.

§ 3. 1. Instytut organizuje i prowadzi konieczne dla prac badawczych zakłady lecznicze i zapobiegawcze, a ponadto zbiera potrzebne do realizacji swych zadań materiały od akademii medycznych i od innych placówek naukowych oraz zakładów społecznych służby zdrowia.

2. Instytut zgłasza Ministrowi Zdrowia wnioski co do zlecenia podległym akademiom medycznym, placówkom lub zakładom społecznym służby zdrowia prac badawczych związanych z działalnością Instytutu.

3. W przypadku, gdy poszczególne dziedziny działalności Instytutu są objęte zakresem działania innych placówek naukowych, nie podlegających Ministrowi Zdrowia, Instytut prowadzi swoje prace w porozumieniu z tymi placówkami.

4. Zasady współpracy z tymi placówkami ustalają Minister Zdrowia oraz ministrowie sprawujący nadzór nad tymi placówkami w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki.

§ 4. 1. Instytut opracowuje roczne i wieloletnie centralne plany i przedstawia je Ministrowi Zdrowia do zatwierdzenia.

2. Instytut składa Ministrowi Zdrowia sprawozdania ze swej działalności oraz sprawozdania finansowe w sposób i w terminach ustalonych przez Ministra Zdrowia.

§ 5. Organami Instytutu są: Dyrektor i Rada Naukowa.

§ 6. 1. Na czele Instytutu stoi Dyrektor, powołany w trybie art. 109 ust. 2 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415).

2. Dyrektor kieruje działalnością Instytutu i jest za nią odpowiedzialny.